

УДК 177.61:179.9

ЖИТТЄВА ЦІННІСТЬ ЛЮБОВ

Георгадзе Т.О.

аспірант кафедри дошкільної освіти і соціальної роботи, Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького м. Мелітополь, Україна Директор департаменту освіти і науки ГО «Наукове товариство Гаудеамус» ЄДРПОУ 41815395, e-mail: heorhadze_tetiana@mdpu.org.ua

***Анотація.** У статті проаналізовано поняття «любов» і «виховання». Висвітлюється процес формування ціннісних орієнтацій особистості. Сім'я розглядається як єдиний колектив батьків і дітей, любов між якими має найбільший виховний авторитет.*

Ключові слова: любов, цінність, ціннісні орієнтації, виховання.

Key words: love, value, value orientations, education.

Кожна людина в процесі життя визначає для себе життєві цінності. Саме життєві цінності створюють фундамент особистості людини, оскільки це те, що людина вважає найголовнішим у своєму житті. Це переконання, ідеї, принципи, орієнтири, тобто ті цінності, що сповнюють наше життя сенсом, формують наш характер, визначають нашу долю [3, с. 201].

Система цінностей кожної особистості, першочергово закладається в її сім'ї, в якій вона народжується і виховується. В своїй родині дитина баче перший приклад наявності або відсутності такої цінності як любов.

Любов – кохання; той, кого люблять; почуття глибокої сердечної прив'язаності до кого-, чого-небудь; глибока повага, шанобливе ставлення до людини; глибока приязнь, викликана родинними зв'язками; внутрішній, духовний потяг до чого-небудь;

пристрасть до чого-небудь [4].

У нашій мові слово «любов», мабуть, найважливіше. І саме багатозначне. Світські і релігійні мислителі погоджуються, що любов у житті відіграє центральну роль. Ми чуємо: «Любов – найпрекрасніше почуття», «Любов править світом». Ми зустрічаємо це слово в книгах, піснях, журналах, фільмах. Багато філософських і релігійних вчень ставлять любов на перше місце. Сам Христос хотів, щоб Його учні любили один одного.

Психологи стверджують, що потреба в любові – основна емоційна потреба людини. Заради любові ми підкорюємо гори, перепливаємо моря, перетинаємо пустелі, боремося з немислимими труднощами. Без неї гори, моря і пустелі нам не здолати, а труднощі як ніби переслідують нас. Апостол язичників, Павло, теж славить любов, коли

говорить: що б не робила людина, все порожньо, якщо не любов рухає нею. Він каже, що в кінцевому підсумку важливі лише три якості: «віра, надія, любов; але любов з них більше» [1].

Для того щоб, кожна родина залишалася цілісною та виховний потенціал забезпечувався на високому рівні, відносини між батьками були сповнені любові, ми рекомендували поперше пильнувати і молитися за свої сім'ї [2].

Любов важлива для людини, але кожен вкладає різний зміст. У нас є улюблені заняття: плавання, лижі, полювання. Ми любимо речі: їжу, будинок, машини. Ми любимо звірів: собак, кішок і т. ін.. Ми любимо природу: дерева, траву, квіти, хорошу погоду. Ми любимо людей: матір, батька, дітей, родичів, дружину, чоловіка, друзів. Ми любимо саму любов. На думку педагогів, щоб дитина виросла емоційно стабільною, потрібно задовольняти її основні емоційні потреби. Серед них найголовніша – потреба в любові і прихильності. Діти повинні відчувати, що вони потрібні і бажані. Якщо так, то з часом вони стануть повноцінними людьми. Без любові вони будуть відставати емоційно і соціально.

Нам необхідно, щоб поруч була близька, кохана людина. Для цього і існує шлюб, в якому від надмірної любові народжуються діти. За словами доктора Росса Кемпбелла, психіатра, який займається проблемами дітей і підлітків, кожна дитина – це «посудина», який потрібно наповнити

любов'ю. Дитина прагне любові і коли вона її відчуває, то розвивається нормально. Найчастіше діти здійснюють проступки, коли «посудина любові» порожня [5, с. 15].

Таким чином, життєві цінності визначають духовний стержень особистісного буття кожної людини. Найкращі діти бувають у щасливих батьків. Діти мають бачити живий приклад сімейного щастя, сприяти його зміцненню і ділити разом з батьками. Тому, відповідальність за передачу життєвої цінності любові своїм дітям лежить на відповідальних батьках.

Література:

1. Біблія. Новий Заповіт. Перше послання до Коринфян розділ 13, вірш 13.
2. Георгадзе Т.О. (2018) Виховний потенціал сім'ї / Т.О. Георгадзе // Особистість, сім'я і суспільство: питання педагогіки та психології: Збірник тез наукових робіт учасників міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 23-24 листопада 2018 року). – Львів: ГО «Львівська педагогічна спільнота», 2018. – Ч. 2. – 120 с. – С. 45-47
3. Георгадзе Т.О. Проблема виміру цінностей сімейного життя в учнівській молоді загальноосвітніх навчальних закладах: теоретико-методичні аспекти / Т.О. Георгадзе // Науковий вісник мелітопольського державного педагогічного університету. Серія: педагогіка. – Вип. № 2 (19) – Мелітополь: ФОП Однорог Т.В. 2017, С. 197-202.
4. Словник української мови/Академічний глумачний словник (1970–1980): [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://sum.in.ua/s/ljubov>
5. G. Chapman «The Five Love Languages» Northfield Publishing, Chicago, 1995 – 185 p.